

Búcsú Somfai László (1934-2026) zenetörténészről

2026/02/13

Életének 92. évében, 2026. február 11-én elhunyt Somfai László Akadémiai, Erkel Ferenc- és Széchenyi-díjas zenetörténész, egyetemi tanár, professor emeritus, az MTA rendes tagja, a nemzeti könyvtár zenei gyűjteményének korábbi munkatársa.

[1]

Életének 92. évében, 2026. február 11-én elhunyt Somfai László Akadémiai, Erkel Ferenc- és Széchenyi-díjas zenetörténész, egyetemi tanár, professor emeritus, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, a nemzeti könyvtár zenei gyűjteményének korábbi munkatársa, számos hazai és neves nemzetközi társaság tagja, a Haydn- és Bartók-kutatás nemzetközileg számontartott és elismert képviselője.

Somfai László 1958 és 1962 között az Országos Széchényi Könyvtár Zeneműtárának munkatársa volt, ahol olyan tématerületek kerültek látóterébe, amelyek későbbi pályafutása során is meghatározó jelentőségűek voltak. 1963-tól a Zenetudományi Intézet Bartók Archivumának munkatársa, 1972 és 2004 között vezetője, a *Bartók Béla zeneműveinek kritikai összkiadása* alapítója, valamint a *Bartók tematikus műjegyzék* szerkesztője és élete végéig nap mint nap lelkiismeretes figyelemmel kísért szakértője volt.

A nemzeti könyvtárban végzett kutatásai közül máig alapvető jelentőséggel bírnak nem csupán az Erkel-műhely működésével kapcsolatos megállapításai, de a zenei gyűjtemény egyik legfontosabb, nemzetközi érdeklődésre számot tartó állományrésze, Joseph Haydn életművének feltárása is. Somfai a *Haydn als Opernkapellmeister* című, 1960-ban megjelent kötete óta a nemzetközi Haydn-kutatás megkerülhetetlen szakembere volt, *Joseph Haydn zongoraszonátái* című könyvével pedig 1982-ben a tudományok doktora minősítést nyerte el. Ezenkívül meghatározó jelentőségű felfedezéseket tett a zenei gyűjteményben őrzött Liszt-autográfok egyike, a *Faust-szimfónia* kéziratának elemzésével.

Kelemen Éva „életút-beszélgetéseket” tartalmazó, 2020-ban megjelent – *Az járt oda, aki kottát is tudott olvasni: Fejezetek az Országos Széchényi Könyvtár Zeneműtára történetéből* című – kötetének köszönhetően betekintést nyerhetünk Somfai László Zeneműtárban eltöltött éveiről, amelyből egyértelműen kiolvasható, hogy az intézményt mindig otthonának érezte. Mint a beszélgetés során Somfai kifejtette: „többször megfordult a fejemben, hogy talán jobb lett volna (...) megmaradnom Haydn mellett, itt maradnom az OSZK Zeneműtárában.”

Kétségtelen, hogy a zenei állományrész Liszt-, Bartók- és Haydn-kéziratainak forgatásakor valamennyi, őt ismerő hazai és nemzetközi kutatóban tovább él Somfai László emléke. Munkásságának és kutatásainak érdemeit, az állományban végzett alázatos munkáját, személyének varázsát a zenei gyűjtemény valamennyi munkatársa örökké megőrzi emlékezetében.

Kapcsolódó tartalom:

Somfai László születésének 90. évfordulójáról a Színháztörténeti és Zeneműtár osztályvezetője, Laskai Anna emlékezett meg [„Egy pályakezdő muzikológusnak mégis paradicsomi boldogság volt itt dolgoznia” címmel.](#) [2]
2026/02/28 - 15:40

Forrás webcím: https://oszk.hu/hirek/bucusu-somfai-laszlo-1934-2026-zenetortenesztol_260213

Hivatkozások:

- [1] https://oszk.hu/sites/default/files/Somfai-Laszlo-foto-ZAK_Felvegi-Andrea.jpg
- [2] https://nemzetikonyvtar.blog.hu/2024/08/15/_egy_palyakezdo_muzikologusnak_megis_paradicsomi_boldogsag_volt_itt_dolgoznia
- [3] <https://oszk.hu/category/foszotar-es-pozicionalo/hirek>
- [4] <https://oszk.hu/category/foszotar-es-pozicionalo/hirek-cimlapon>